

A BIZOTTSÁG (EU) 2015/1583 HATÁROZATA**(2014. augusztus 4.)****az Egyesült Királyság által végrehajtott SA.18859 (11/C) (ex 65/10 NN) támogatási programról – A sóderkitermelési díj elengedése Észak-Írorszáiban (korábbi N 2/04)***(az értesítés a C(2014) 5466. számú dokumentummal történt)***(Csak az angol nyelvű szöveg hiteles)****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 108. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután az érintett feleket az említett rendelkezéseknek megfelelően felkérte észrevételeik megtételére ⁽¹⁾, és tekintettel ezekre az észrevételekre,

mivel:

1. ELJÁRÁS

- (1) Az Egyesült Királyság értesítette a Bizottságot arról a szándékáról, hogy adómentességet kíván bevezetni Észak-Írorszáiban az Észak-Írorszáiban kitermelt és ott kereskedelmi céllal hasznosított tiszta sóderre, valamint az Észak-Írorszáiban kitermelt sóderből előállított és ott kereskedelmi céllal hasznosított feldolgozott termékekre az Egyesült Királyságban 2004. január 5-én kelt és 2004. január 9-én nyilvántartásba vett levéllel kivetett sóderkitermelési díj alól („az intézkedés”).
- (2) Az intézkedést az észak-írországi sóderkitermelési díj elengedésére irányuló eredeti intézkedés ⁽²⁾ módosításaként jelentették be, amely eredeti intézkedést a Bizottság az N863/2001 ügyben hozott 2002. április 24-i határozatával ⁽³⁾ hagyott jóvá (N863/2001 számú határozat).
- (3) 2004. május 7-én a Bizottság „engedélyező” határozatot hozott az intézkedéssel kapcsolatban ⁽⁴⁾ (2004. május 7-i határozat).
- (4) 2004. augusztus 30-án a British Aggregates Association, a Healy Bros. Ltd és a David K. Trotter & Sons Ltd fellebbezést nyújtott be a Bizottság 2004. május 7-i határozata ellen (az ügyet a T-359/94. számon vették nyilvántartásba).
- (5) 2010. szeptember 9-én a Törvényszék megsemmisítette a 2004. május 7-i határozatot ⁽⁵⁾. Az ítélet szerint a Bizottság jogilag nem megalapozottan határozott az engedélyező határozat elfogadásáról, mivel előzőleg nem vizsgálta meg az érintett belföldi termékek és az Írországból származó importált termékek közötti esetleges hátrányos adóügyi megkülönböztetés kérdését. A Bizottság nem fellebbezett az ítélet ellen.
- (6) 2010. december 15-én és 2011. december 21-én az Egyesült Királyság további információkat nyújtott be az intézkedéssel kapcsolatban, ideértve az intézkedés végrehajtásának a sóderkitermelési díjról (adójóváírás Észak-Írorszáiban) szóló 2004. évi rendelet visszavonásával 2010. december 1-jével történő felfüggesztésére vonatkozó dokumentumokat (S.I. 2004/1959).
- (7) 2011. február 2-i levelében a Bizottság további tájékoztatást kért. Az Egyesült Királyság további tájékoztatást nyújtott a 2011. március 7-i és 2011. június 10-i levelekben.

⁽¹⁾ HL C 245., 2011.8.24., 10. o., helyesbítve: HL C 328., 2011.11.11., 11. o.

⁽²⁾ A sóderkitermelési díj fokozatos bevezetése.

⁽³⁾ HL C 133., 2002.6.5., 11. o.

⁽⁴⁾ HL C 81., 2005.4.2., 4. o.

⁽⁵⁾ T-359/04 számú ügy: *British Aggregates és társai kontra Bizottság*, 2010. szeptember 9-én hozott ítélet, 2010 II-04227.

- (8) 2011. július 13-i levelében a Bizottság tájékoztatta az Egyesült Királyságot, hogy a támogatás tekintetében a Szerződés 108. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárás megindításáról határozott.
- (9) A Bizottságnak az eljárás megindításáról szóló határozata az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽⁶⁾ jelent meg („az eljárás megindításáról szóló határozat”). A Bizottság felhívta az érdekelt feleket a támogatásra vonatkozó észrevételeik előterjesztésére.
- (10) A Bizottság 2011. szeptember 23-án kettő észrevételt kapott az érdekelt felektől. Ezeket 2011. november 10-én továbbította az Egyesült Királyságnak, felkínálva a válaszadás lehetőségét; az Egyesült Királyság az észrevételeit 2011. november 25-én kelt levelében juttatta el a Bizottság számára.
- (11) Az Egyesült Királyság további tájékoztatást nyújtott a 2012. szeptember 17-i és 2012. október 10-i levelekben. 2014. január 23-án és 2014. február 7-én a Bizottság további tájékoztatást kért, melyet az Egyesült Királyság 2014. április 1-jén és 2014. június 4-én adott meg.

2. AZ INTÉZKEDÉS RÉSZLETES LEÍRÁSA

2.1. A sóderkitermelési díj

- (12) A sóderkitermelési díj (a továbbiakban: „AGL”) a sóder kereskedelmi célú felhasználására kivetett környezetvédelmi adó, amely a terméskő, a homok és a kavics tekintetében alkalmazandó. Az Egyesült Királyság 2002. április 1-jétől vezette be környezetvédelmi célokból, az újrahasznosított sóder és a tiszta sódert kiváltó egyéb alternatív megoldások használatának maximalizálása, valamint a tiszta sóder – amely nem megújuló természeti erőforrás – hatékony kitermelésének és felhasználásának előmozdítása érdekében. A sóderkitermelésnek az AGL bevezetésével kezelt környezeti költségei magukban foglalják a zajt, a port, a biológiai sokféleségben okozott kárt, illetve a vizuális környezetszennyezést.
- (13) Az AGL az Egyesült Királyságban kitermelt tiszta sóder tekintetében alkalmazandó, valamint az importált tiszta sóder tekintetében annak az Egyesült Királyságban történő első felhasználásakor illetve eladásakor ⁽⁷⁾. Az eredeti bejelentés időpontjában érvényes díj 1,60 GBP/tonna volt ⁽⁸⁾. Az AGL a feldolgozott termékek gyártása során használt tiszta sóder kereskedelmi célú felhasználása tekintetében is alkalmazandó. Nem alkalmazandó azonban feldolgozott illetve újrahasznosított sóder vonatkozásában, valamint az Egyesült Királyságból exportált tiszta sóder vonatkozásában.

2.2. Az eredeti AGL mentesség Észak-Írországból

- (14) N863/01. számú határozatában a Bizottság megállapította, hogy az AGL fokozatos bevezetése Észak-Írországból összeegyeztethető a környezetvédelem állami támogatásáról szóló közösségi iránymutatások E.3.2. szakaszával ⁽⁹⁾ („2001. évi környezetvédelmi támogatási iránymutatások”). A jóváhagyott támogatás egy öt évre szóló degresszív adókedvezmény-program formájában valósult meg, amely 2002-ben vette kezdetét, és 2007-ben ért véget. Az eredeti AGL mentesség Észak-Írországból csak a feldolgozott termékek gyártása során használt sóder kereskedelmi célú felhasználására vonatkozott.

2.3. A módosított AGL mentesség Észak-Írországból

- (15) Ez a határozat kizárólag a módosított AGL mentességet érinti Észak-Írországból, amely az Észak-Írországból kitermelt és ott kereskedelmi céllal hasznosított tiszta sóder, valamint az Észak-Írországból kitermelt sóderből előállított és ott kereskedelmi céllal hasznosított feldolgozott termékek tekintetében volt alkalmazandó.

2.3.1. Módosítás

- (16) Az eljárás megindításáról szóló határozat (12) és (14) preambulumbekzdésében az Egyesült Királyság megállapította, hogy az Észak-Írországból fennálló különleges körülmények szükségessé teszik az AGL alóli mentesség körének kiterjesztését Észak-Írországból.

⁽⁶⁾ Az [1] preambulumbekzdéssel megegyező.

⁽⁷⁾ Az AGL alkalmazandó importált nyers sóder vonatkozásában, de nem alkalmazandó importált feldolgozott termékekben lévő sóder vonatkozásában.

⁽⁸⁾ 2008. április 2-án, vagyis azon a napon, amelyen a környezetvédelem állami támogatásáról szóló 2008. évi közösségi iránymutatások hatályba léptek, az AGL 1,95 GBP/tonna szinten állt.

⁽⁹⁾ HL C 37., 2001.2.3., 3. o.

- (17) Az eredeti mentességi programot (az AGL fokozatos bevezetését) módosították. A mentesség a tiszta sóder valamennyi típusára vonatkozott, vagyis nem csupán a feldolgozott termékek gyártása során használt sóderre, amint az az N863/01. számú határozatban foglalt eredeti mentesség esetében volt, hanem a közvetlenül, nyers állapotban használt tiszta sóderre is ⁽¹⁰⁾.
- (18) A mentességet az egyébként fizetendő AGL szintjének 80 %-ában állapították meg, és átmeneti rendelkezésnek szánták. Ez 2004. április 1-jén lépett hatályba, és 2011. március 31-ig kellett volna érvényben maradnia (vagyis az AGL 2002. április 1-jei bevezetésétől számított 9 éven át).
- (19) A mentességi programot 2010. december 1-jén felfüggesztették.

2.3.2. Környezetvédelmi megállapodások

- (20) A kitűzött környezetvédelmi célok hatékonyabb megvalósítása érdekében az Egyesült Királyság a mentességet ahhoz a feltételhez kötötte, hogy az igénylőknek hivatalosan tárgyalásos megállapodást kell kötniük az Egyesült Királysággal, és annak meg kell felelniük; ezen megállapodásokban az igénylők a mentesség időtartamára elkötelezik magukat egy környezeti teljesítmény javítására irányuló program mellett.
- (21) A programba való belépés fő kritériumai a következők voltak:
- a szükséges tervezési engedély(ek) és környezetvédelmi szabályozási engedélyek megléte minden jogosult telephely esetében; valamint
  - a telephely üzemeltetője köteles „feliratkozni” egy sor környezetvédelmi ellenőrzésre. Az első ellenőrzést a programba való belépés dátumát követő 12 hónapon belül kellett elvégezni és benyújtani, majd azt követően minden második évben frissíteni kellett.
- (22) Minden megállapodást egyedileg az adott kőbánya körülményeihez igazítottak, figyelembe véve például az alkalmazott szabványokat és a fejlesztési lehetőségeket. A megállapodások a következő teljesítményi területekre terjedtek ki: levegőminőség; régészet és geológiai sokféleség; biológiai sokféleség; robbantás; közösségi felelősség; por; energiahatékonyság; felszín alatti víz; tájkép és látvány tönkretétele; zaj; olaj és vegyi anyagok tárolása és kezelése; helyreállítás és utógondozás; a tiszta sódert felváltó alternatív anyagok használata; felszíni vizek; a szállítás telephelyen kívüli hatásai; valamint hulladékkezelés.
- (23) Észak-Írország Környezetvédelmi Minisztériuma volt felelős a megállapodások nyomon követéséért, és a mentességet visszavonták azon cégek esetében, amelyeknél jelentős hiányosságok merültek fel.

2.3.3. A sóder termelési költségei, eladási ára és keresleti ár rugalmassága

- (24) A sóder termelési költségeit illetően az Egyesült Királyság kifejtette, hogy azok kőbányaként jelentős eltérést mutatnak, és ugyanez elmondható az ákról is ⁽¹¹⁾. A különböző osztályokba sorolt sóder átlag eladási árát a kőbányák szintjén az 1. táblázatban foglaltuk össze ⁽¹²⁾. A haszonkulcsok szintén eltérőek voltak, de az ágazat becslései szerint a jellemző szint 2–5 % között volt.

1. táblázat

Eladási ár

Terméskő típusa	A kőbánya szintjén meghatározott ár adózás előtt (GBP/tonna)
Bazalt	4,21
Homokkő	4,37

⁽¹⁰⁾ Az Észak-Írországban kitermelt, majd Nagy-Britanniában bármely rendeltetési helyre szállított sóder után teljes mértékű AGL-t kellett fizetni. Ugyanez volt a helyzet az Észak-Írországban kitermelt és a Nagy-Britanniába szállított feldolgozott termékek gyártása során használt sóderrel kapcsolatban. Ez biztosította azt, hogy az Észak-Írországból származó sóder és feldolgozott termékek nem élveztek versenyelőnyt Nagy-Britannia piacán.

⁽¹¹⁾ Az Egyesült Királyság benyújtotta az információkat abból a célból, hogy az intézkedést értékeljék a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2008. évi iránymutatások alapján. DETI Minerals Statement 2009 (Észak-Írország Vállalkozási, Kereskedelmi és Beruházási Minisztériumának ásványi anyagokra vonatkozó 2009. évi nyilatkozata)

⁽¹²⁾ A forgalmazási költségek a fuvarozási távolságtól függenek, a fuvarozási költségek 0,15–0,20 GBP/tonna/mérföld közötti tartományban mozognak, a sódert 10–15 mérföldes távolságon belül szállítják ki a helyi körülmények függvényében.

Terméskő típusa	A kőbánya szintjén meghatározott ár adózás előtt (GBP/tonna)
Mészkö	3,72
Homok és kavics	4,80
Egyéb	5,57
Súlyozott átlagár	4,42

- (25) Az eljárás megindításáról szóló határozatot követően az Egyesült Királyság további tájékoztatást nyújtott a sóder termelési költségeiről Észak-Írországból és Nagy-Britanniában. Nagy-Britanniával összehasonlítva Észak-Írországból magasabbak a villamosenergia-költségek és a tervezési engedélyezés költségei. Észak-Írországból egy kis- vagy középvállalkozás számára a villamos energia ára átlagosan kb. 14 p/kWh, míg az Egyesült Királyság egészében hasonló méretű vállalkozások számára 11 p/kWh. Észak-Írországból a nagy és nagyon nagy villamosenergia-fogyasztók átlagosan 10 p/kWh árat fizetnek, míg az Egyesült Királyság egészében az ár kb. 8 p/kWh. Az ágazat becslései azt sugallják, hogy a villamosenergia- és üzemanyag-költségek 30–46 p között mozognak minden tonnányi kitermelt sóder esetében. Észak-Írországból kőbányái továbbá sokkal magasabb tervezési költségekkel szembesülnek, mint a Nagy-Britanniában és az Ír Köztársaságban lévő társaik. Ennek az állításnak az alátámasztására az Egyesült Királyság költség-összehasonlításokat nyújtott be.
- (26) Az Észak-Írország és Nagy-Britannia közötti általános árszint-különbségeket illetően az Egyesült Királyság kifejtette, hogy a beszállítók Észak-Írországból soha nem tudták ugyanazokat az árakat felszámítani, mint Nagy-Britanniában. Az Egyesült Királyság ezt az Észak-Írországból és Nagy-Britanniában 2001 és 2008 között érvényes átlagos sóderárakkal illusztrálta. Ennél fogva a teljes mértékű díj egy már elnyomott piacon az eladási ár sokkal nagyobb hányadát jelentette volna. Az tehát, hogy a költségeket nem lehet áthárítani a fogyasztókra, a környezetvédelmi fejlesztési beruházások hiányában jelentős szerepet játszó történelmi tényező, és gazdasági (a piac töredezettsége) valamint geológiai tényezőkkel magyarázzák.
- (27) Az eljárás megindításáról szóló határozatot követően az Egyesült Királyság még részletesebb tájékoztatást nyújtott az átlagos sóderárakkal kapcsolatban. Úgy tűnik, hogy a nagy értékű, különleges sóderanyagok kivételével nem gazdaságos a sódert Észak-Írországból Nagy-Britanniában szállítani, de még Nagy-Britannián belül sem például Skóciából londoni felhasználásra. A 2. táblázat a 2006 és 2011 közötti átlagárakat mutatja a kőbányák szintjén Észak-Írországból és Nagy-Britanniában, valamint Nagy-Britannia esetében a 2012-es árakat is.

2. táblázat ⁽¹³⁾**Átlagárak a kőbányák szintjén**

Év	Tonnánkénti ár Észak-Írországból (GBP)		Tonnánkénti ár Nagy-Britanniában (GBP)	
	Homok és kavics	Zúzott kő	Homok és kavics	Zúzott kő
2006	3,81	3,60	9,18	7,34
2007	4,68	4,07	9,08	7,01
2008	3,74	4,84	10,05	8,11
2009	4,80	4,30	10,04	8,03
2010	3,38	4,25	10,47	7,90
2011	2,93	4,30	10,70	7,77
2012			10,02	8,28

⁽¹³⁾ Az Észak-Írországra vonatkozó adatok Észak-Írország Vállalkozási, Kereskedelmi és Beruházási Minisztériumának ásványi anyagokra vonatkozó éves jelentéséből származnak, a Nagy-Britanniára vonatkozó adatok pedig a Nemzeti Statisztikai Hivatal (ONS) ásványi anyagokra vonatkozó éves jelentéséből származnak.

- (28) Az árakra vonatkozó részletes információk ugyanahhoz a következtetéshez vezetnek, amelyet az Egyesült Királyság korábban már levont a jelentésében ((26) preambulumbekzdés), vagyis hogy ennélfogva a teljes mértékű AGL egy már elnyomott piacon az eladási ár sokkal nagyobb hányadát jelentette volna. Az adatok azt mutatják, hogy az Észak-Írországból származó homok és kavics vagy zúzott kő sóderanyag nem tud versenyezni a nagy-britanniai átlagárakkal, amennyiben figyelembe vesszük a tengeri szállítás tonnánkénti [...] (*) GBP költségét. A sóder alacsony ára általában kizárja a távoli piacokon való eladás lehetőségét, mivel még [...] GBP/tonna áron is egy [...] mérföldes utazás csaknem [...] %-kal növelné meg a kőbánya szintjén érvényes árat. A legtöbb esetben valószínű, hogy egy közelebb elhelyezkedő kőbánya versenyképesebb árat tud ajánlani.
- (29) Ami a keresleti ár rugalmasságot illeti, az Egyesült Királyság kifejtette, hogy a sóder esetében a keresleti ár rugalmasság 0,2 és 0,5 között mozog. Az Egyesült Királyság által a nagy-britanniai és észak-írországi sódermeny-nyiségek és áradatok terén végzett vizsgálódás azt mutatja, hogy a legtöbb sódertípus esetében a keresleti ár rugalmasság a nullához közeli értéktől kb. 0,52-ig terjedő tartományban mozog. Az eljárás megindításáról szóló határozatot követően az Egyesült Királyság kimutatta, hogy a szárazföldi Egyesült Királyságra vonatkozó keresleti ár rugalmassági becslések nem alkalmazhatók Észak-Írországra a két piac közötti különbségek miatt. Ezért az eredetileg benyújtott számok nem érvényesek Észak-Írország piacára. Az Egyesült Királyság jelezte, hogy megkísérelték meghatározni a csupán Észak-Írországra érvényes rugalmassági értéket, de hiányoztak a számításához szükséges adatok.
- (30) Az eljárás megindításáról szóló határozatot követően az Egyesült Királyság tájékoztatást nyújtott arra vonatkozóan, hogy hogyan befolyásolják az árkülönbségek az észak-írországi piaci keresletet. Az észak-írországi kőfejtési ágazat öt legnagyobb vállalkozása közül négy nyújtott információkat erre a célra. Mivel a szállítási költségek általában korlátozzák azokat a piacokat, amelyeken a kőbányák versenyképes áron adhatják el a termékeiket, az árak és piaci részesedések közötti közvetlen összefüggés nehezen volt megállapítható. A kereslet és a piaci részesedés nagy valószínűséggel inkább a helyben lévő nagy építési projektek megkezdésére vagy befejezésére reagál, mint az országos szintű árkülönbségekre. Továbbá az Észak-Írországhoz a legnagyobb piaci részesedéssel bíró vállalatok is néha magasabb minőségű, különleges termékeket kínálnak eladásra, így a termelők közötti összehasonlítás alapján nem lehet pontosan meghatározni a piaci trendet. Mindazonáltal az Egyesült Királyság rámutat arra, hogy az árkülönbségek valóban befolyásolják a keresletet, de inkább helyi szinten. Az Ír Köztársasággal közös országhatárhoz közel – vagyis a határtól kb. 23 mérföldön belül – működő cégek jelezték, hogy jelentős csökkenést tapasztaltak az értékesítésben, amikor árat emeltek. Konkrét adatokat szolgáltatottak [...] és [...] vonatkozásában. A 3. táblázat az árváltozások hatását mutatja [...], valamint [...] telephelye tekintetében 2009 és 2013 között, a értékesítési volumenben és árbevételben tapasztalt jelentős csökkenést mutatva a mentesség felfüggesztésének 2010-es megszüntetését követően. Amikor [...] és [...] telephelye megkísérelte a díjat teljes egészében áthárítani, elveszítették értékesítésük [...] %-át, ami jelentős csökkenést jelent.

3. táblázat

Az árváltozások hatása [...], valamint [...] [...] telephelye tekintetében 2009 és 2013 között

Év	Tonna	Értékesítés	Átlagár
2009	(...)	(...)	(...)
2010	(...)	(...)	(...)
2011	(...)	(...)	(...)
2012	(...)	(...)	(...)
2013	(...)	(...)	(...)

- (31) Az Ír Köztársaság határához közel fekvő feldolgozott-termék-telephelyek szintén jelentős csökkenést tapasztaltak az értékesítésben, amikor megkísérelték a sóderkitermelési díjat teljes egészében áthárítani. Például [...] [...] telephelye esetében, ami csupán egy mérföldnyire helyezkedik el a határtól, a termelés a 2005-ben regisztrált [...] m³-ról 2013-ban [...] m³-re esett vissza az anyagárak emelkedését követően.

(*) Üzleti titok

- (32) Az Egyesült Királyság továbbá tájékoztatást nyújtott az infrastruktúra és más közzféra munka alakulásáról 2000 és 2012 között. Eszerint 2007 és 2009 között növekedés volt megfigyelhető a közmunka teljesítmény tekintetében, amit 2012-ben csökkenés, majd enyhe növekedés követett. A Bizottság ugyanakkor megállapítja, hogy az építőipari munkákat általában befolyásolta a gazdasági visszaesés, ezért az ilyen tendenciákat nem szabad önmagukban figyelembe venni, mivel azok a gazdasági környezetnek, illetve az építőipari piac tendenciáinak következményei lehetnek.
- (33) Az Egyesült Királyság ajánlati árakat is közölt az észak-írországi Közúti Közbeszerzési Osztály által megvásárolt sóder vonatkozásában a 2007-2013-as időszakban (4. táblázat), amelyek tartalmazták a közúti osztályok helyi lerakataihoz történő szállítás költségeit is. Az adatok világosan mutatják, hogy 2010 után, amikor az AGL mentességet felfüggesztették, az árak vagy csökkentek, esetenként drámai mértékben, vagy enyhén emelkedtek ugyan, de az AGL teljes mértékű összegénél – ami 1,95 GBP – sokkal kisebb mértékben. Ez azt jelzi, hogy az észak-írországi sóderkitermelők nem tudták áthárítani az AGL-t a vásárlóikra még az állami értékesítések tekintetében sem. Ez annál is egyértelműbb, mivel a közzféra kisebb valószínűséggel befolyásolja a gazdasági visszaesés, és a közzférában végzett építőipari munkák, mint például a Közúti Osztály által végzett munkák, teljes sóderszükséglet részesedése növekedett.

4. táblázat

Ajánlati árak a 2007-2013-as időszakban az észak-írországi Közúti Közbeszerzési Osztály által megvásárolt sóder vonatkozásában

Év	10 mm-es zúzalék (GBP)	Homok betonhoz (GBP)	3-as típusú kő (GBP)
2007	8,43	9,52	4,67
2008	8,49	9,52	4,70
2009	(...)	(...)	(...)
2010	(...)	(...)	(...)
2011	(...)	(...)	(...)
2012	(...)	(...)	(...)
2013	(...)	(...)	(...)

2.3.4. Észak-Írország sóderpiaca

- (34) Mivel csak az észak-írországi kőbányák részesültek AGL mentességben, az Egyesült Királyság többi része pedig nem, az Egyesült Királyság tájékoztatást nyújtott arra vonatkozóan, hogy az észak-írországi sóderpiac miért más földrajzi piac, mint az Egyesült Királyság általános piaca, és hogy miben rejlenek a különbségek.
- (35) Az Egyesült Királyság rámutat arra, hogy az Észak-Írországban és a Nagy-Britanniában lévő sóderpiacok egymástól elkülönülnek és különállóak, és nagyon kevés a köztük lévő kölcsönhatás. A sóderpiac inkább helyi jellegűnek tekinthető, mivel az anyag szállításának költsége viszonylag magas az eladási árához képest. A Közlekedési Minisztérium által rendelkezésre bocsajtott adatok felhasználásával az Egyesült Királyság kiszámolta, hogy egy tonna sóder közúti szállításának átlagos költsége 0,855 GBP/tonna/mérföld. A sódertermékek alacsony árának köszönhetően a nagy távolságokra történő szállítás csökkenti a sódertermékek versenyképességét az olyan anyagokkal szemben, amelyek a vásárlóhoz közelebb fekvő helyi bányákból származnak. Ezenfelül a sóderanyagot exportálók becslései szerint a sóder Észak-Írország és Nagy-Britannia közötti tengeri szállítási költsége kb. [...] GBP/tonna lenne. A tengeri szállításhoz még hozzájönne a kőbánya és a kikötő közötti szükséges közúti szállítás, valamint a megérkezés után a dokkból a felhasználási helyre történő szállítás. Az Egyesült Királyság rámutat továbbá arra, hogy a különleges színű kövek és a drágább sóderanyagok kivételével nem gazdaságos a két régió közötti sóderszállítás. A becslések szerint még a fenti kivételes anyagok tekintetében is valószínűleg [...]–[...] GBP/tonna közötti szállítási többletköltség merül fel a nagy-britanniai dokk és a legközelebbi aszfaltkeverő üzemek között.

- (36) A sóderkínálat nagyban különbözik Észak-Írország és Nagy-Britannia vonatkozásában, ami az anyagok rendelkezésre állásának és a különböző bányüzemeltető vállalatok számának is köszönhető. Földrajzi adottsága révén Észak-Írország a kőtípusok legszélesebb választékával dicsekedhet az Egyesült Királyság hasonló méretű régiói között. A kőbányák viszonylag egyenletesen helyezkednek el Észak-Írország területén. Míg a különböző megyékben nagyobb lelőhelyek vannak bizonyos kőtípusokból, a zúzott kő sóderanyagok nagyrészt felcserélhetők, ami bőséges mennyiségű sódernek megfelelő kőanyagot biztosít az egész térségben. Ugyanakkor azonban a szárazföldi Nagy-Britannia nem rendelkezik ugyanilyen geológiai sokszínűséggel. Az ország területén egyenletesen szétszóródó, az összes nagy piachoz közel elhelyezkedő, sokféle és gazdag kőlerakatnak köszönhetően Észak-Írország a felcserélhető termékek sokkal nagyobb kínálatával rendelkezik, mint Nagy-Britannia piaca. Ez nagyobb versenyt eredményez Észak-Írországban, és csökkenti az észak-ír sódertermelők rendelkezésére álló árrést, hogy növeljék áraikat.
- (37) Amint arra az Egyesült Királyság rámutatott, a független kőbányák messze magasabb aránya, valamint a kőbányák négyzetmérföldenkénti magasabb száma Észak-Írországban szintén nagyobb versenyt eredményez a sóderbeszállítók között. Nagy-Britanniában az összes sóder mintegy 75 %-át az öt legnagyobb vállalat szállítja ⁽¹⁴⁾. Ezzel ellentétben Észak-Írországban az öt legnagyobb vállalat becslések szerint csupán az ottani teljes sódertermelés 39 %-át biztosítja.
- (38) Az Egyesült Királyság rámutat arra, hogy a két piacot különböző keresleti tendenciák jellemzik, mivel a gazdasági visszaesés alatt és óta tapasztalt csökkenés a keresletben sokkal nagyobb volt Észak-Írországban, mint Nagy-Britanniában. Miközben pedig csökken az építőipari teljesítmény és a sóder iránti kereslet, erősödik a verseny a kőbányák üzemeltetői között a megmaradt keresletért.
- (39) Észak-Írország sokkal nagyobb hajlandóságot mutat az önálló tevékenységek iránt, miközben Nagy-Britanniával összehasonlítva a sóder-, cement- és betontermelés vertikális integrációja sokkal kevésbé gyakori az észak-írországi piacon. Amint azt a (37) preambulumbekzdés leszögezi, Nagy-Britanniában az öt legnagyobb vállalat tartja ellenőrzése alatt a teljes sóderkitermelés 75 %-át. Ugyanezek a vállalatok tartják ellenőrzésük alatt a teljes készre kevert betonmennyiség 70 %-át, az aszfaltkeverő üzemek nagy részét, és mindkét kulcsfontosságú piacot az összesített értékesítések tekintetében. Ennélfogva, amikor az építőipari teljesítmény csökken és a beton és aszfalt iránti kereslet leesik, Nagy-Britannia öt legnagyobb vállalata ellenőrzése alatt tartja a sóderkitermelési képességeikben bekövetkezett csökkenést. Valójában a sóderellátás sokkal könnyebben igazodik a Nagy-Britanniában jelentkező kereslethez, az árakra nehezedő nyomás csökkentésével. Észak-Írország más, mivel a piacon nincs vertikális integráció, miközben az építőipar teljesítménye és a sóder iránti kereslet csökken, a kőbánya-üzemeltetők közötti verseny a megmaradt keresletért pedig erősödik. Ennek következtében az észak-írországi piacon sokkal nagyobb a verseny, mint Nagy-Britannia piacán, mivel magasabb az egy négyzetmérföldre és az egy főre eső kőbányák száma, és nagyobb a független kőbányák aránya, amelyek független, önálló, feldolgozott termék üzemeknek próbálják meg eladni termékeiket.
- (40) Az Egyesült Királyság arra is rámutatott, hogy Észak-Írország sóderpiaca és az Ír Köztársaság sóderpiaca igen hasonlóak.

2.3.5. Kereskedelemtől való függőség

- (41) Az eljárás megindításáról szóló határozatot követően az Egyesült Királyság tájékoztatást nyújtott az észak-írországi sóderipar kereskedelemtől való függőségéről 2002 és 2013 között. A hivatalos statisztikák csupán összesített féléves adatokat szolgáltathattak a Her Majesty's Revenue and Customs (HMRC) (a brit vám- és adóhivatal) közzétételi szabályai miatt. Ezek a szabályok nem engedik meg a kereskedelemtől való függőség sódertípus szerinti bontásban történő megadását, néhány évre pedig egyáltalán nem állnak rendelkezésre kereskedelmi statisztikák. További nehézségeket okozott a feldolgozott beton és feldolgozott aszfalt termékek gyártására vonatkozó hivatalos adatok hiánya. Ezekben az esetekben az Egyesült Királyság a Quarry Products Association Northern Ireland („QPANI”) (Észak-Írországi Kőbánya Termékek Egyesülete) által rendelkezésre bocsájtott piaci becslésekre ⁽¹⁵⁾ hagyatkozott. Mivel más termék kategóriákra vonatkozóan nincsenek nemzeti

⁽¹⁴⁾ 2011 augusztusában többek között a kevés nagy vállalat koncentrációjára valamint tevékenységeik vertikális integrációjára hivatkozva terjesztette a tisztességes kereskedelemért felelős hivatal a sóder-, cement és betonpiacokat a versenybizottság elé. Ugyanebben a betérjesztésben a tisztességes kereskedelemért felelős hivatal jellemzői alapján megkülönbözteti az észak-írországi piacot az Egyesült Királyság általános piacától. A tisztességes kereskedelemért felelős hivatal továbbá úgy látta, hogy az észak-írországi sóderpiac nem veti fel ugyanazokat a versenyjogi aggályokat, mint az Egyesült Királyság általános piaca.

⁽¹⁵⁾ Ezek többnyire a Grant Thornton 2012-ben kiadott InterTradeIreland jelentésére támaszkodnak, és az adatokat előre- és hátravetítik az észak-írországi teljes építőipari eredmény éves százalékos változásai szerint. Az iparág kulcsfontosságú szereplői is korrekten ismerték el ezeket a számokat.

statisztikai adatok, az Egyesült Királyság a zúzott kő, s feldolgozott betontermékek, a homok és az aszfalt kereskedelemről való függőségére vonatkozó legjobb becsléseket közölte. Mindazonáltal, az Egyesült Királyság még ezen korlátok ellenére is azon a véleményen van, hogy a kereskedelemről való függőségre vonatkozó adatok megmutatják az Ír Köztársaság és Észak-Írország közötti kereskedelem mértékét. A kereskedelemről való függőséget az 5. tábla részletezi. A számok az importra és exportra vonatkozó éves vagy féléves adatokon, valamint a Bizottság által rendelkezésre bocsájtott éves eredményeken alapulnak.

5. táblázat

Kereskedelemről való függőség

Zúzott kő sóderanyag (GBP)						
	2006–2007	2008–2009				
Import	13 699 717	5 986 891				
Export	28 519 715	19 938 824				
Belföldi értékesítés becsült értéke	160 426 000	143 524 581				
Kereskedelemről való függőség (Import+Export)/(Import+Értékesítés)	24,25 %	17,34 %				
Feldolgozott betontermékek (GBP)						
	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Import	10	10	9	7	7,5	7,5
Export	70	35	28	21	16	15
Belföldi értékesítés becsült értéke	325	276	210	210	216	226
Kereskedelemről való függőség (Import+Export)/(Import+Értékesítés)	23,9 %	15,7 %	16,9 %	12,9 %	10,5 %	9,6 %
Feldolgozott aszfalt termékek és homok ⁽¹⁾ (GBP)						
	2007-2008	2009-2010	2011-2012			
Import aszfalt termékek és homok	1 540 633	1 909 210	4 489 366			
Export aszfalt termékek és homok	12 382 394	6 220 782	4 670 559			
Aszfalt termékek és homok belföldi értékesítésének becsült értéke	384 518 301	310 666 790	293 343 700			
Kereskedelemről való függőség (Import+Export)/(Import+Értékesítés)	3,61 %	2,60 %	3,08 %			

⁽¹⁾ Az Egyesült Királyság rámutatott arra, hogy a 2011-12 során, az AGL 2010-es felfüggesztését követően megugrott az aszfalt termékek és a homok importja. A HMRC közzétételi szabályai miatt azonban nehéz kibogozni, hogy ebből a növekedésből mennyi tudható be a homoknak és mennyi a feldolgozott aszfalt termékeknek. Mindazonáltal valószínű, hogy a növekedés nagy részben az Ír Köztársaságból importált feldolgozott aszfalt termékeknek tulajdonítható. Miközben a homok után még mindig fizetni kell a sóderkitermelési díjat az Egyesült Királyságba történő importálás során, a feldolgozott aszfalt termékek után nem, ami alacsonyabb termelési költségeket eredményez, és így Észak-Írországban ugyanazon a piacon a feldolgozott aszfalt termékek versenyképesebbek a helyi aszfaltnál.

- (42) Az 5. táblázat számai azt mutatják, hogy az észak-írországi sóderipar a zúzott kő értékesítés tekintetében jelentős mértékben függ a kereskedelemtől. Az Egyesült Királyság rámutat arra, hogy az AGL 2002-es bevezetését követően jelentős mértékben nőtt a sóderanyagok be nem jelentett bevitele Észak-Írországra. Ez a be nem jelentett import valószínűleg ismét növekedett az AGL mentesség 2010-es felfüggesztését követően. A University of Ulster 2002-ben végzett felmérése során nyolc fontos határátkelőhelyen megszámlálták az Észak-Írországra belépő sóderanyagot szállító teherautókat. A felmérés eredményei azt mutatták, hogy naponta akár 89 teherautó szállított sóderanyagot. Az összes hivatalosan bejelentett import teljes éves mennyiségéhez évente csupán 243 teherautó kellett volna. Ez arra engedett következtetni, hogy a sóder import valós szintje akár 133-szorosa is lehetett annak, amit a hivatalos statisztikák 2002-ben feljegyeztek, ami azt jelenti, hogy a kereskedelemtől való függőség becsült értékei valószínűleg jelentősen a kereskedelemtől való függőség valós szintje alatt vannak.

2.3.6. Áthárítás és értékesítés csökkenés

- (43) A megnövekedett termelési költségeknek a végső fogyasztókra történő áthárítása és az értékesítés lehetséges csökkenése tekintetében az Egyesült Királyság olyan tájékoztatást nyújtott, amely rámutatott arra, hogy a díj 2002-es bevezetését követően a sóder átlagára Észak-Írországra sokkal kisebb mértékben növekedett, mint ami elvárható lett volna az AGL teljes mértékű áthárítása esetén, és hogy ez összefüggésben állt a törvényes értékesítésben bekövetkezett eséssel, amely arányaiban sokkal nagyobb mértékű volt, mint a Nagy-Britanniában jegyzett esés.
- (44) Az Egyesült Királyság kifejtette továbbá, hogy az alacsony minőségű sóderanyag és töltőanyag értékesítése leesett a 2003. március 31-én végződő évben az AGL bevezetését megelőző két évben tapasztalt szinthez képest. A 2002-es naptári évben a törvényesen működő kőbányákból származó termelés jelentősen a sóderanyag értékesítések vonatkozásában megállapított tendencia alatt maradt (általánosan elmondható, hogy az elmúlt 30 év során emelkedő tendencia volt tapasztalható Észak-Írországra a sóderanyag értékesítés terén). Nagy-Britanniában a sódertermelés 2002-ben 5,7 %-kal csökkent az előző évben tapasztalt enyhe növekedéssel szemben (a trendelemzés során ugyanakkor az látszott, hogy Nagy-Britanniában a termelés az előző 10 év során általában csökkenő tendenciát mutatott).
- (45) Az Egyesült Királyság kifejtette továbbá, hogy az 1,60 GBP/tonna mértékű díj bevezetését követően Észak-Írországra az átlagos sóderárak kb. 0,25–0,30 GBP/tonna mértékben növekedtek 2002-ben a 2001-es évhez képest, míg Nagy-Britanniában 1–1,40 GBP/tonna mértékű volt az éremelkedés. Ha el is fogadjuk azt a tényt, hogy a feldolgozott termékekben felhasznált sóder – ami Észak-Írországra 80 %-os mentességet élvezett az eredeti 2002-es degresszív hitelezési program alapján – is benne foglaltatik az átlagban, az akkor azt jelenti, hogy Észak-Írországra a kőbánya üzemeltetőknek kellett elnyelniük a díj jelentős részét. Ha feltételezzük, hogy Észak-Írországra a sódertermelés felét a feldolgozott termékekhez használták fel, és ezek árát nem befolyásolta a díj 2002-ben, az Egyesült Királyság szerint ez még mindig azt jelenti, hogy átlagosan a díjból több, mint 1 GBP/tonna részt kellett elnyelni minden egyes tonnányi sóder után, amit nyers állapotban történő felhasználásra értékesítettek.
- (46) Az eljárás megindításáról szóló határozatot követően az Egyesült Királyság további magyarázatot nyújtott a (45) preambulumbekzdésben foglalt állításaira vonatkozóan, miszerint az AGL bevezetését követően Észak-Írországra a díj mértékénél sokkal kisebb mértékben növekedett az átlagár, míg Nagy-Britanniában 1-1,40 GBP/tonna mértékben emelkedett, mivel azok a gyártók, akik sóderből állítanak elő feldolgozott termékeket soha nem fizették a teljes AGL-t. Az Egyesült Királyság becsléseket mutat be arra vonatkozóan, hogy az Észak-Írországra termelt sóder harmadát-felét feldolgozott termékek gyártására használják fel. Ha az érvelés kedvéért a magasabb számot vesszük figyelembe, és a teljes 100 %-os mentességet alkalmazzuk, ami a díj alkalmazásának első évében a feldolgozott termékekre vonatkozott, és feltételezzük, hogy a sóderanyagok 50 %-ára kivetett díj eredményeképp nem emelkedtek a termelési költségek, akkor ez csupán megduplázza az árnövekedést a fennmaradó 50 % esetében. Ez a megkésztettség azt jelentené, hogy a kapott éremelkedés 0,50–0,60 GBP/tonna volt, ami még mindig jelentős mértékben a Nagy-Britanniában kapott emelkedés alatt marad, és még csak a közelébe sem ér a díj első alkalmazása során eredményezett teljes további 1,60 GBP/tonna költség áthárításához.
- (47) Az Egyesült Királyság továbbá az észak-írországi sóderipar reprezentatív mintáiból gyűjtött adatokat szolgáltatott a sódertermelésben, forgalomban és nyereségben tapasztalt tendenciákra vonatkozóan. A bemutatott tendenciák azonban összekapcsolódnak, és nem értelmezhetők az építőipari piac tendenciáitól vagy a 2008-ban kezdődő gazdasági válságtól függetlenül.
- (48) Az adatok azt mutatják, hogy a nyereségesség és az árak már a mentességi program felfüggesztése előtt olyan alacsonyak voltak, hogy az adó teljes elnyelése nem lett volna pénzügyileg életképes. Ehelyett a vállalatok áthárították az adót, cserébe pedig további veszteségeket kellett elviselniük az értékesítésben azokon felül, amiket a kihívást jelentő gazdasági körülmények már okoztak számukra. Az ágazat vállalkozásai további működésük érdekében elhalasztották a létfontosságú tőkebefektetéseket, és alkalmazottakat bocsátottak el. A felmérési jelentések azt mutatják, hogy nehéz volt áthárítani a fogyasztókra az 1,95 GBP/tonna díjat, mivel a fogyasztói árak 50 % és 66 % közötti mértékben növekedtek volna. Szintén a gazdasági helyzetnek köszönhetően a

fogyasztók nem szívesen fizetnek magasabb árakat, inkább elhalasztják a befektetéseket, vagy pedig alternatív anyagokat vagy versenyképesebb árakat keresnek a versenytársaknál. Ez pedig káros az észak-írországi sóder üzletág számára, mivel a vevők elvesztéséhez, az értékesítési volumenek csökkenéséhez vezet, és a haszonkulcsok további csökkentésének kényszerét eredményezi.

- (49) Ennélfogva annak ellenére, hogy az észak-írországi sóderipar reprezentatív mintáiból gyűjtött adatok jól mutatják az észak-írországi sóderipar forgalmának és nyereségének alakulását, nem vonatkoztathatók el a gazdasági környezettől, és nem használhatók fel önmagukban a teljes AGL hatásainak értékeléséhez.

2.3.7. Egyéb információk

- (50) A mentességi program becsült éves költségvetése (elmaradt állami források) az eredeti bejelentés időpontjában 15 millió GBP (2004-2005) és 35 millió GBP (2010-2011) között mozgott.
- (51) A kedvezményezettek számát illetően a becslések szerint közel 170 kőbánya üzemeltető volt jogosult a mentességre.
- (52) Az AGL mentességet odaítélő hatóság Észak-Írországból a HMRC (a brit vám- és adóhivatal) volt.

2.3.8. A hivatalos vizsgálati eljárások megindításának okai

- (53) Az eljárás megindításáról szóló határozat (47) és (54) preambulumbekzdése szerint a Bizottság kételkedett abban, hogy az Észak-Írországból alkalmazandó módosított AGL mentesség összhangban áll-e az EUMSZ-szel, különösen pedig annak 110. cikkével. Ezen kételyek miatt pedig az adott szakaszban a Bizottság nem találta meg a belső piaccal összeegyeztethető intézkedést.
- (54) A Bizottság úgy vélte, hogy az EUMSZ 110. cikke értelmében az AGL belső adónak minősült. Tovább megállapította, hogy az AGL alkalmazása tekintetében nem megindokolható különbséget tettek az észak-írországi termelők és más tagállamokból származó termelők között.
- (55) Az eljárás megindításáról szóló határozat (56) preambulumbekzdésében kifejtettek szerint a Bizottság a releváns ítélkezési gyakorlat alapján és a 2004. május 7-i határozat megsemmisítése eredményeképp úgy ítélte meg, hogy az attól az időponttól alkalmazott intézkedést (a 2010. december 1-jei felfüggesztéséig) jogellenesnek kell tekinteni. A Bizottság továbbá kijelentette, hogy a jogellenes állami támogatás összeegyeztethetőségét a belső piaccal mindig a támogatás odaítélésének időpontjában hatályos bármely okiratban előírt alapvető kritériumok szerint fogja értékelni⁽¹⁶⁾. Mivel a támogatást jogellenesnek kell tekinteni, és mivel azt a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2001. évi iránymutatások alkalmazhatóságának idején, illetve a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2008. évi iránymutatások⁽¹⁷⁾ közzététele után ítélték oda, a Bizottság a támogatás odaítélésének időpontjában hatályos okirat alapján értékelte az AGL mentességi program összeegyeztethetőségét, az alábbiak szerint:
- a) a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2001. évi iránymutatások; valamint
- b) a 2008. április 2-ától érvényes környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2008. évi iránymutatások.
- (56) Az intézkedésnek a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2001. évi iránymutatások alapján történő értékelése során a Bizottság úgy találta, hogy az abban lefektetett összeegyeztethetőségi feltételek teljesítettnek tekinthetők. Ugyanakkor azonban emlékeztetett arra, hogy az EUMSZ 110. cikkével kapcsolatban kifejezett kételyeire való tekintettel az adott szakaszban nem találta meg a belső piaccal összeegyeztethető intézkedést a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2001. évi iránymutatások alapján.
- (57) Az intézkedésnek a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2008. évi iránymutatások alapján megállapítható összeegyeztethetőségével kapcsolatban a Bizottság úgy találta, hogy:
- a) az AGL mentesség Észak-Írországból legalábbis közvetlen hozzájárul a környezetvédelem fejlesztéséhez, és nem ássa alá az AGL által a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2008. évi iránymutatások 151. pontja szerint elért általános célkitűzést;

⁽¹⁶⁾ A jogellenes állami támogatások értékelésére alkalmazandó szabályok meghatározásáról szóló bizottsági közlemény (HL C 119., 2002.5.22., 22. o.).

⁽¹⁷⁾ A Közösség 2008. évi iránymutatása a környezetvédelemhez nyújtott állami támogatásokról (HL C 82., 2008.4.1., 1. o.).

- b) a mentesség kedvezményezettjei objektív és átlátható feltételek alapján kerültek meghatározásra, a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2008. évi iránymutatások 158 (a) pontja szerint;
- c) a csökkentés nélküli adó a termelési költségek jelentős növekedéséhez vezet a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2008. évi iránymutatások 158 (b) pontjában megfogalmazott követelmény szerint;
- d) a támogatás arányosságára vonatkozó, a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2008. évi iránymutatások 159. pontjában lefektetett feltétel teljesül, mivel az AGL mentesség kedvezményezettjei Észak-Írországra továbbra is fizetik az adó 20 %-át.
- (58) Habár az Egyesült Királyság által nyújtott tájékoztatás szerint az AGL következtében a termelési költségek nagyon jelentős mértékben emelkedtek, ami normális esetben azt valószínűsítene, hogy az ilyen emelkedést nem lehetne áthárítani az értékesítésben bekövetkező lényeges csökkenés nélkül, az adott szakaszban a Bizottság a rendelkezésre bocsátott információk fényében – különösen pedig a nem kellőképp részletezett információk fényében – nem tudta megállapítani a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2008. évi iránymutatások 158 (c) pontjában lefektetett összeegyeztethetőségi feltétel teljesülését.
- (59) A környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2008. évi iránymutatások 158 (c) pontja alapján a szükségességi kritériumoknak való megfelelés megköveteli, hogy az (58) preambulumbeközlésben hivatkozott termelési költség-növekedést nem lehet áthárítani a fogyasztókra anélkül, hogy az az értékesítésben bekövetkező lényeges csökkenést eredményezne. E tekintetben a tagállamok becsléseket nyújthatnak be többek között a termék árának rugalmasságára vonatkozóan az érintett ágazatban és az érintett földrajzi piacon, illetve becsléseket az érintett ágazat vagy kategória vállalkozásainak kieső értékesítésére és/vagy nyereségszűkülésére vonatkozóan.
- (60) Ebben az összefüggésben a Bizottság megjegyezte, hogy az Egyesült Királyság azon érvelése, miszerint a termelési költségek növekedését nem lehet áthárítani anélkül, hogy az az értékesítésben bekövetkező lényeges csökkenést eredményezne, az AGL bevezetésének köszönhetően bekövetkezett áremelkedés összehasonlításán alapult (kb. 0,25-0,30 GBP/tonna 2002-ben 2001-gyel összevetve Észak-Írországra, míg Nagy-Britanniában az ár 1-1,40 GBP/tonna mértékben növekedett). A (törvényes) értékesítések észak-írországi csökkenését illetően a Bizottság megállapította, hogy az valamennyi sódertípus vonatkozásában összességében -17,6 % (2001-2003) és -22,8 % (2002-2003) között mozgott, és arányában sokkal nagyobb volt, mint amit Nagy-Britanniában jegyeztek le. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az érvek a megnövekedett termelési költségek áthárítása során Észak-Írországra tapasztalt nehézségek jeleként foghatók fel.
- (61) Mindazonáltal a Bizottság rámutatott arra, hogy az Egyesült Királyság nem szolgáltatott kellőképpen részletezett adatokat, amelyek igazolnák vagy számszerűsítenek annak a ténynek az érvekre kifejtett hatását, miszerint azok a gyártók, akik sóderből feldolgozott termékeket állítanak elő soha nem fizették a teljes AGL-t, mivel annak észak-írországi bevezetése szakaszosan történt.
- (62) Továbbá az értékesítés csökkenésének alátámasztása tekintetében az Egyesült Királyság nem adott magyarázatot az észak-írországi sóderpiacok 2002 után bekövetkezett változására vonatkozóan. Az Észak-Írországi Kőbánya Termékek Egyesülete (QPANI) által a tisztességes kereskedelemért felelős hivatal számára készített jelentés – az Egyesült Királyság sóder ágazatáról készített piaci tanulmány ⁽¹⁸⁾ 2. ábrája – az Egyesült Királyság által benyújtott formában növekedést mutat a termelésben 2004 és 2007 között.
- (63) Beadványában az Egyesült Királyság azt állította, hogy „a költségek növekedése kihatott a működtetők forgalmára, és csökkentette nyereségüket”. Ugyanakkor azonban nem szolgáltatott adatot, ami ezt az állítást alátámasztaná.
- (64) A környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2008. évi iránymutatások 158 (c) pontjában meghatározott feltételnek való megfelelés igazolására az Egyesült Királyság csak a teljes iparági szintre vonatkozó adatokat nyújtott be, és nem szolgáltatott reprezentatív mintákat az egyes kedvezményezettekről, például a méretük alapján.
- (65) Végezetül a Bizottság megjegyezte, hogy az Egyesült Királyság észrevételei azt sugallják, hogy a legtöbb sódertípus esetében a keresleti ár rugalmasság a nullához közeli értéktől kb. 0,52-ig terjedő tartományban mozog, vagyis viszonylag rugalmatlan. Elvileg ez azt jelentené, hogy a termelési költségek növekedését át lehetett volna hárítani a végső fogyasztókra. Az Egyesült Királyság nem adott további magyarázatot és nem nyújtott be számításokat kifejezetten a viszonylagos rugalmatlanság hatására vonatkozóan, amit a termelési költségeknek a végső fogyasztókra történő áthárítása (vagy az arra való képtelenség) vonatkozásában bemutatott érvek alapján állapítottak meg.

⁽¹⁸⁾ Lásd: <http://webarchive.nationalarchives.gov.uk/20140402142426/http://www.oft.gov.uk/OFTwork/markets-work/aggregates/>, 2014. július 18-i hozzáférés szerint.

3. AZ ÉRDEKELT FELEK ÉSZREVÉTELEI

3.1. A QPANI által 2011. szeptember 23-án benyújtott észrevételek

- (66) A QPANI azt állította, hogy az észak-írországi sódertermelők jóhiszeműen csatlakoztak a mentességi programhoz, arra a tényre hivatkozva, hogy az Egyesült Királyság kérte a Bizottság hozzájárulását, a Bizottság pedig engedélyező határozatot hozott. Továbbá környezetvédelmi megállapodásokat kötöttek, amelyek jelentőst befektetéseket jelentettek részükről.
- (67) A Bizottságnak a mentességi program jóváhagyásáról szóló döntését megtámadó pályázók soha nem hoztak fel példákat az importált sóderrel szembeni tényleges diszkrimináció bizonyítására.
- (68) A QPANI azt állítja, hogy az állami támogatás bármilyen formában történő visszatérítése sértené az észak-írországi kőbánya-üzemeltetők jogos bizalmát arra vonatkozóan, hogy a támogatás jogszerű volt. Mivel a kőbánya-üzemeltetők már befektetéseket eszközöltek a környezetvédelmi fejlesztések érdekében, a visszatérítésre vonatkozó utasítás valójában azt jelentené, hogy ezek a vállalatok kétszer viselik a költségeket. Ezenfelül a visszatérítés ellentétes lenne a jobbiztonság elvével.
- (69) A QPANI azt is megemlíti, hogy az Észak-Írországra importált sóder mennyisége mindig is minimális volt. Rámutatnak, hogy az AGL bevezetését követően az import valójában a magánlakás-építési beruházások növekedésével és a közzféra építőipari költségeinek növekedésével nőtt.
- (70) Arra vonatkozóan, hogy az AGL-t nem lehet áthárítani a fogyasztókra, a QPANI megállapítja, hogy a termelési költségeknek a Bizottság által már elismert jelentős növekedését nem lehet áthárítani a sóderágazat többletkapacitása és a sokkal versenyképesebb észak-írországi piac miatt. Ezen túlmenően Észak-Írországra jelentős számú anyag AGL mentességet élvez, köztük például a pala, amit állami és magán építési projekteken egyaránt használnak, valamint a mezőgazdasági termelők is használják. Egy havi magánjellegű kőértékesítésekkel kapcsolatos QPANI felmérés (2001. szeptember – 2002. szeptember) 2002. áprilisától jelentős visszaesésre mutatott rá az előző évhez képest. Az Észak-Írországi Vállalkozási, Kereskedelmi és Beruházási Minisztérium statisztikai osztályának az ásványi anyagokra vonatkozó 2002-es éves jelentése közel 2,7 millió tonnás csökkenésre hívta fel a figyelmet az észak-írországi sódertermelésben, ami a termelés 11 %-át jelenti.
- (71) A QPANI megállapítja, hogy az észak-írországi ügyek bizottságának tájékoztatása „A sóderkitermelési díj bevezetése – egy év távlatából, a 2003-2004-es ülésszak 3. jelentése” címmel egyértelmű bizonyítékokat mutat fel az AGL bevezetésének a sóder értékesítésre és a foglalkoztatási szintre gyakorolt hatására vonatkozóan.
- (72) A QPANI azzal érvel, hogy az észak-írországi sódertermelés növekedése 2004 és 2007 között a térségen belüli fokozott építőipari tevékenységnek volt köszönhető.
- (73) A QPANI továbbá azt állítja, hogy a megnövekedett költségek kihatottak a működtetők haszonkulcsaira, amit az a tény is alátámaszt, hogy az árak csak 0,25-0,30 GBP mértékben növekedtek, amint az eljárás megindításáról szóló határozat (81) preambulumbekzdése megállapítja. Következésképpen ők nyeltek el az AGL által okozott megnövekedett termelési költségek nagy részét, és az iparág tőkeigényességét, valamint magas általános költség igényét tekintve egyértelművé vált, hogy a működtetők szűk haszonkulcsa tovább csökkent.
- (74) A QPANI azt állítja, hogy a keresleti ár rugalmasságra vonatkozó adatok a nagy-britanniai sóderpiacra vonatkoznak, és nem tükrözik az észak-írországi helyzetet.

3.2. A British Aggregates Association („BAA”) által 2011. szeptember 23-án benyújtott észrevételek

- (75) A BAA azt állítja, hogy az Egyesült Királyság számára lehetetlen lenne visszamenőlegesen orvosolni a más tagállamokból importált termékekkel szembeni hátrányos adóügyi megkülönböztetést. Azt állítja, hogy még akkor is, ha az Egyesült Királyságnak vissza kellene fizetni bármely, sóderkitermelési díj címen Észak-Írországra más tagállamokból importált termékek után befizetett összeget, az nem szüntetné meg az adóügyi megkülönböztetés súlyos visszatartó hatását. Ennélfogva a mentességi program visszamenőleges jóváhagyása nem lenne lehetséges.

- (76) A BAA azt állítja, hogy az AGL mentességi program nem összeegyeztethető a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2001. évi iránymutatásokkal. Vélhetőleg az AGL-nek nincs érzékelhető hatása a környezetre, amint azt a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2001. évi iránymutatások 51 (2) pontja megköveteli; a 2004-es mentességi program nem került jóváhagyásra az AGL elfogadásakor, amint azt a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2001. évi iránymutatások 51 (2) (b) pontja megköveteli; a 20 % az adónak nem jelentős része, amint azt a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2001. évi iránymutatások 51 (1) (b) pontja megköveteli.
- (77) A BAA továbbá azt állítja, hogy a mentességi program nem összeegyeztethető a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2008. évi iránymutatásokkal. Az AGL mentesség alássa az AGL által elérni kívánt környezetvédelmi célkitűzést a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2008. évi iránymutatások 151. pontjával ellentétben, mivel 2004 óta jelentős sóderimportálást eredményezett Észak-Írországból Nagy-Britanniába. Ez az Észak-Írországból kitermelt, de Nagy-Britanniában felhasznált sóderre kivetett teljes mértékű adó megfizetésére vonatkozó szabályok kijátszását jelentené.
- (78) A BAA előterjeszti, hogy az AGL mentesség nem összeegyeztethető a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2008. évi iránymutatások 158 (c) pontjával, mivel nem bizonyította, hogy nem lehet áthárítani a termelési költségek lényeges növekedését. Az Egyesült Királyság által előterjesztett gazdasági adatok, melyekre az eljárás megindításáról szóló határozat (21)-(23) preambulumbekendései hivatkoznak, kifejezetten valószínűtlenné és potenciálisan félrevezetővé. Az Egyesült Királyság által betervezett átlagárak semmitmondóak, mivel számos különböző típusú sóder létezik, következésképpen ezeknek számos különböző árú is van. A kőbányák szintjén érvényes ár továbbá függ a kőbánya helyétől és az építési területektől való távolságtól is. Így nem elfogadható az Észak-Írországra (egy viszonylag kicsi és vidéki térség) érvényes átlagár és a teljes Nagy-Britanniára érvényes átlagár összehasonlítása. Feltételezhetően, ha az Észak-Írországi árak a kőbányák szintjén valóban 50 %-kal alacsonyabbak lennének a Nagy-Britanniában érvényes áraknál, hatalmas igény lett volna Nagy-Britanniában az észak-írországi sóder iránt. A BAA azt állítja, hogy az Észak-Írországból Londonba történő szállítás költségei nem magasabbak, mint a Skóciából Londonba történő szállítás költségei.

4. AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁG ÁLTAL 2011. NOVEMBER 25-ÉN BENYÚJTOTT ÉSZREVÉTELEK

- (79) Az Egyesült Királyság azzal érvel, hogy a támogatás nem tekinthető jogellenesnek, és az intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelése során csak a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2001. évi iránymutatások alkalmazhatóak.
- (80) Az Egyesült Királyság azzal érvel, hogy a Bizottságnak figyelembe kell vennie azt a tényt, hogy a 2004. május 7-én hozott határozatát a támogatás jóváhagyásáról semmisnek nyilvánították, mivel a Bizottság jogellenesen elmulasztotta a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását. A Bizottságot tájékoztatták az intézkedésről, és az intézkedést jóváhagyták még bármilyen adómentesség odaítélése előtt. A támogatás odaítélésének időpontjában a támogatás nem volt jogellenes.
- (81) Az Egyesült Királyság azt állítja, hogy mivel a 2004. május 7-i határozatot semmissé nyilvánították, a Bizottság valójában nem hozott döntést a 659/1999/EK tanácsi rendelet⁽¹⁹⁾ („eljárési szabályzat”) 4. cikke szerint két hónapos határidőn belül. Ennélfogva az intézkedést engedélyezettnek kell tekinteni. Ha az eljárési szabályzat 4. cikkének (6) bekezdését alkalmazzuk az eredeti bejelentésre, akkor 2004-ben a támogatás jóváhagyottnak volt tekintendő, és a Bizottságnak nincs hatásköre új határozat elfogadására a 4. cikk értelmében. Ehelyett az intézkedést létező támogatásként kell kezelni, ami csak jövőbeni hatásai tekintetében vizsgálható felül, és ami nem lehet visszamenőleges visszatérítetési utasítás tárgya. Mindazonáltal határozat született a 4. cikk (3) bekezdése szerint, jóllehet jogellenesen és annak ellenére, hogy utólag semmissé nyilvánították, amely esetben az eljárési szabályzat 4. cikkének (6) bekezdése már nem alkalmazható. Az Egyesült Királyság azt állítja, hogy neki is joga lenne arra a tényre hivatkozni, hogy az eljárési szabályzat 4. cikkének (3) bekezdése szerinti jóváhagyó határozat született még az adómentesség odaítélése előtt, így a támogatás odaítélése nem volt jogellenes abban az értelemben, hogy a Bizottság jóváhagyása nélkül ítélték oda.
- (82) Az Egyesült Királyság azt állítja, hogy ebben az esetben az egyetlen ok, ami miatt a támogatást jogellenesnek tekintik az, hogy a 2004. május 7-i döntést semmisnek nyilvánították annyiban, hogy elmulasztotta a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását 2004-ben. Nem arról van szó, hogy az Egyesült Királyság az intézkedés hatálybalépése idején megszegte a Szerződés 108. cikke (3) bekezdését. Az intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelése során csak a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2001. évi iránymutatások alkalmazhatóak. A Bizottságnak a támogatás értékelése során a 2004-es bejelentés alapján kellene eljárnia, és az akkor érvényes szabályokat kellene alkalmaznia.

⁽¹⁹⁾ A Tanács 1999. március 22-i 659/1999/EK rendelete az EK-Szerződés 93. cikkének [jelenleg a Szerződés 108. cikke] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 83., 1999.3.27., 1. o.).

- (83) Mivel az Egyesült Királyság szerint a támogatás nem jogellenes, azt állítja, hogy a Bizottságnak nem áll jogában felosztani a megítélt támogatást azok között az időszakok között, amikor a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2001. évi iránymutatások, illetve a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2008. évi iránymutatások voltak érvényben. Ebből az következik, hogy mivel a Bizottság úgy találta, hogy az intézkedés összhangban áll a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2001. évi iránymutatásokkal, a programban odaítélt valamennyi támogatást a belső piaccal összeegyeztethetőnek kell tekinteni.
- (84) Az Egyesült Királyság elutasítja a British Aggregates Association („BAA”) által az eljárás megindításáról szóló határozatra adott válaszában előadott érvelést, amelyben a BAA azt állítja, hogy az intézkedés, abban a formában, ahogyan 2004-ben bejelentették, nem volt összeegyeztethető a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2001. évi iránymutatásokkal. Az Egyesült Királyság kiemeli azt a tényt, hogy amint az az eljárás megindításáról szóló határozat (63) preambulumbekzdésében szerepel, a Bizottság már megállapította, hogy az AGL érzékelhető hatást fejt ki, és a BAA nem vitatja a Bizottság azon megállapítását, miszerint a 80 %-os AGL mentességet élvező észak-írországi sóderkitermelő vállalkozásokkal kötött környezetvédelmi egyezmények kedvező környezeti hatással bírnak, és nem ássák alá az AGL által elérni kívánt célkitűzéseket. Az Egyesült Királyság igazolja továbbá, hogy a Bizottság által 2004-ben jóváhagyott intézkedés az eredetileg az adóval egy időben bevezetett mentességi program kiterjesztése volt. A környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2001. évi iránymutatások 51 (2) (b) pontja nem írja elő, hogy az eltérés minden egyes elemét rögzíteni kellett vagy végre kellett hajtani az adó bevezetésének időpontjában. Ha erről lett volna szó, akkor soha nem lehetett volna bevezetni egy módosított eltérést, és az 51 (2) pont felesleges rendelkezés lenne. Az Egyesült Királyság betérjeszti továbbá, hogy a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2001. évi iránymutatások 51 (1) (b) pontja teljesül, és amint azt a Bizottság már elismerte az eljárás megindításáról szóló határozat (67) preambulumbekzdésében, az AGL 20 %-ának megfizetésére vonatkozó követelmény az adó jelentős részének megfizetésére vonatkozó követelményt jelent. Azon kérdés felvetése során, hogy ez az arány jelentősnek tekinthető-e, figyelembe kell venni azt is, hogy a mentességre jogosult kőbánya-üzemeltetőknek viselniük kell a környezeti teljesítmény javításának költségeit is, valamint azt, hogy Észak-Írországban a sóderárak általában alacsonyabbak, mint az Egyesült Királyság többi részén. Abszolút értékben a fizetendő nemzeti adó 20 %-ának pénzbeli értéke ezért nagyobb, mint az Egyesült Királyság többi részén.
- (85) Az Egyesült Királyság azt állítja, hogy helytelen az az elképzelés, miszerint a mentességi program a Szerződés 110. cikkével ellentétes hátrányosan megkülönböztető adóztatásnak minősülhet. Az Írországból az Egyesült Királyságba történő behozatalt az Egyesült Királyságon belüli gyártással azonos módon adóztatják, ideértve az észak-írországi gyártást is, ahol a mentesség feltételei nem teljesülnek. Így tehát nincs hátrányos megkülönböztetés az Írországból az Egyesült Királyságba importált termékek és az Egyesült Királyságban gyártott termékek között. Észak-Írország nem tagállam, így nem alkalmazható a Szerződés 110. cikke annak megállapítására, hogy azon a területen bizonyos termelők megkülönböztetett adóügyi elbánása a más tagállamokból importált és azon a területen értékesített termékekkel szembeni hátrányos megkülönböztetésnek minősül-e. Az Egyesült Királyság azt állítja, hogy a hátrányos megkülönböztetést a nemzeti termékekre való tekintettel kell értékelni, és mivel az Egyesült Királyságban a nemzeti termékekre a maximális AGL-t kell alkalmazni, így nem lehet szó hátrányos megkülönböztetésről. Továbbá az, hogy egy tagállam bizonyos területén bizonyos termelők adókedvezményben részesülnek, az állami támogatás ellenőrzésének ügye a Szerződés 107. cikke, nem pedig a 110. cikke alapján. Csak a Szerződés 107. cikke (3) bekezdése, és nem a 110. cikk lehetne alkalmazható a termelőknek nyújtott adóügyi támogatási intézkedések vonatkozásában. Ellenkező esetben a termelőknek nyújtott valamennyi adóügyi támogatást ki kellene terjeszteni a más tagállamokból származó termékekre is. Továbbá nem létezik olyan szabály vagy uniós jogszabály, amely megköveteli, hogy egy tagállam egy részén a termelőknek adómentesség formájában nyújtott támogatást egyformán elérhetővé kell tenni a más tagállamokból hasonló termékeket importálók számára is.
- (86) Az Egyesült Királyság nem fogadja el, hogy a támogatás jogellenes, de amennyiben a Bizottság annak tartaná, úgy véli, hogy a visszatérítetési utasítás nem helyénvaló. A visszatérítetési utasítás sértené a támogatásban részesülők jogos bizalmát, és aránytalan lenne.

5. AZ INTÉZKEDÉS ÉRTÉKELÉSE

5.1. A Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatás (korábbi 87. cikk (1) bekezdés EK)

- (87) A Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése szerint az állami támogatás a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.

- (88) Az AGL mentességet állami forrásokon keresztül nyújtották adókulcs csökkentés formájában, az Egyesült Királyság bizonyos meghatározott területén (Észak-Írországban) elhelyezkedő vállalatok számára, támogatva őket azon költségek csökkentésével, amelyeket egyébként viselniük kellene. A támogatásban részesülők sóderkitermeléssel, illetve feldolgozott termékek gyártásával foglalkoznak, amelyek a tagállamok közti kereskedelemmel járó gazdasági tevékenységek.
- (89) Ennek megfelelően a Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozat (39) preambulumbekzdésében megállapította, hogy a bejelentett intézkedés állami támogatásnak minősül az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése (az Európai Közösséget létrehozó szerződés korábbi 87. cikk (1) bekezdése) értelmében.

5.2. A támogatás értékelése

5.2.1. Jogi alap

- (90) Az (55) preambulumbekzdésben leírtak szerint a Bizottság megállapította, hogy mivel a támogatást jogellenes támogatásnak kell tekinteni, és az intézkedés környezetvédelmi célkitűzését figyelembe véve a Bizottságnak az intézkedés összeegyeztethetőségét az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdés (c) pontja szerint a támogatás nyújtásának időpontjában hatályos jogalapon kell értékelnie, a következők szerint:
- a) a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2001. évi iránymutatások; valamint
- b) a 2008. április 2-ától érvényes környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2008. évi iránymutatások.
- (91) Az Egyesült Királyság a (79) – (83) preambulumbekzdésekben részletezett okok miatt úgy véli, hogy a támogatást nem tekintendő jogellenes támogatásnak, és csak a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2001. évi iránymutatások alapján kell azt értékelni.
- (92) Az eljárás megindításáról szóló határozatban e vonatkozásban tett megállapításokon felül, tekintettel az Egyesült Királyság által kifejtett álláspontra, a Bizottság rámutat arra, hogy a Bíróság következetesen fenntartotta, hogy amennyiben egy engedélyező bizottsági határozatot megtámadnak az előírt határidőn belül, és azt a Bíróság megsemmisíti, az általános uniós jogelv, különösen pedig a jogbiztonság és bízalomvédelem elve, nem akadályozzák meg a Bizottságot abban, hogy egy adott támogatási intézkedést jogellenes és összeegyeztethetetlen támogatásnak minősítsen és visszatérítetést rendeljen el. A CELF I ítéletben ⁽²⁰⁾ a Bíróság megállapította, hogy „Az engedélyező bizottsági határozat meghozatalát követően nyújtott támogatások a közösségi bíróság megsemmisítő határozatáig jogszerűnek tekintendők. Ezt követően pedig ez utóbbi határozat időpontjától az EK 231. cikk első bekezdésének megfelelően úgy tekintendők, hogy azokat a megsemmisített határozat nem nyilvánította a közös piaccal összeegyeztethetőnek, és ezért nyújtásuk jogellenesnek minősül.” A CELF II ⁽²¹⁾ ítéletben a Bíróság megerősíti azt a megállapítását, miszerint „a kedvezményezett vállalkozás az engedélyező bizottsági határozatra nem alapíthatott jogos bizalmat, mivel egyrészt ezt a határozatot a jogorvoslatra nyitva álló határidő alatt megtámadták, majd azt a közösségi bíróság meg is semmisítette, másrészt a jogorvoslatra nyitva álló határidő nem telt le, vagy eljárás esetén a közösségi bíróság nem hozott végleges döntést”.
- (93) A Bizottság ezért kitart álláspontja mellett, miszerint az AGL mentességet jogellenes támogatásnak kell tekinteni. Következésképpen a 2008. április 2-a után nyújtott támogatásra a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2008. évi iránymutatások vonatkoznak. Mindazonáltal, amint az Egyesült Királyság állítja, még ha az AGL mentesség létező támogatásnak is minősült volna, akkor is hozzá kellett volna igazítani a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2008. évi iránymutatásokhoz annak 200. pontja szerint.

5.2.2. Az EUMSZ 110. cikkének megsértése

- (94) Az (53) és (54) preambulumbekzdésekben kifejtettek szerint a Bizottság úgy vélte, hogy a más tagállamokból Észak-Írországba importált termékeknek nem nyújtott AGL mentesség sértheti az EUMSZ 110. cikkét.
- (95) Az EUMSZ 110. cikkének első bekezdése kizárni látszik az olyan nemzeti programokat, mint az Észak-Írországban alkalmazandó AGL mentességi program, amely az AGL mértékének csökkentéséről rendelkezik az Észak-Írországban olyan termelők által kitermelt tiszta sóder vonatkozásában, akik környezetvédelmi megállapodásokat kötöttek, miközben más tagállamokból importált azonos termékeket kizár a kedvezményes adókulcs

⁽²⁰⁾ C-199/06. sz. ügy – CELF és Ministre de la Culture and de la Communication, 63. bekezdés, 2008. I-00469.

⁽²¹⁾ C-1/09. sz. ügy – CELF és Ministre de la Culture and de la Communication, 45. bekezdés, 2010. I-00469. Lásd még: T-116/01. sz. ügy – P & O European Ferries (Vizcaya) kontra Bizottság, 205. bekezdés, 2003. II-02957.

programból és így a teljes mértékű AGL megfizetésére kötelezi ⁽²²⁾. Az Egyesült Királyság (85) bekezdésben leírt előterjesztésével ellentétben az a tény, hogy a kedvezményes adókulcs program kizárólag egy meghatározott területen alkalmazandó, nem változtat ezen az értelmezésen. Valójában, ha az Egyesült Királyság mentességi programjához hasonló rendelkezések megengedettek lennének, a tagállamok könnyen kijátszhatnák az EUMSZ 110. cikkében lefektetett megkülönböztetésmentesség elvét.

- (96) A Bíróság megállapította ⁽²³⁾, amint azt maga az Egyesült Királyság is állítja, hogy „a közösségi jog nem korlátozza a tagállamok azon szabadságát, hogy olyan adórendszert vezessenek be, amely különbséget tesz bizonyos, akár az EK 90. cikk első bekezdése szerinti hasonló termékek között.” E különbségtétel azonban akkor egyeztethető össze a közösségi joggal, „ha olyan célok elérésére irányul, amelyek maguk is megfelelnek a Szerződés és a másodlagos jog által támasztott követelményeknek, és ha a részletes szabályok alkalmasak arra, hogy megelőzzék a más tagállamokból származó import – közvetlen vagy közvetett – hátrányos megkülönböztetésének és a versenyhelyzetben lévő belföldi termékek védelmének minden formáját”. Az AGL mentesség tekintetében az importált sóder eltérő bánásmódja nyilvánvalóan nem összeegyeztethető a Bíróság által meghatározott különbségtételre vonatkozó követelményekkel.
- (97) Az uniós jog tekintetében az irányadó elv az, hogy az EUMSZ elveit olyan módon kell értelmezni és alkalmazni, hogy érvényre jussanak annak célkitűzései. Az EUMSZ 110. cikke különleges rendelkezéseket határoz meg a nemzetközi adózásra vonatkozóan, amelyek megtiltják a tagállamoknak a diszkriminatív jellegű belső adók kivetését. Ezért ahhoz, hogy egy támogatásnak minősülő adóügyi intézkedés érvényes legyen, a Bizottságot meg kell győzni arról, hogy az adott intézkedés elsősorban nem sérti az EUMSZ 110. cikkét, másodsorban pedig megfelel a 107. és 108. cikkben meghatározott valamennyi vonatkozó feltételnek ⁽²⁴⁾. Nincs ok azt gondolni, hogy az adómentesség formájában nyújtott támogatási intézkedés, amelyet csak egy tagállam bizonyos részén alkalmaznak, kivételt képezhet ezen értelmezés alól.
- (98) Mindazonáltal a Bizottság megállapítja, hogy az Egyesült Királyság a 2014. április 1-jén keltezett levelében vállalja, hogy orvosolja az AGL mentesség összeegyeztethetlenségét az EUMSZ 110. cikkével úgy, hogy visszatéríti a beszedett összegeket, amelyek összeegyeztethetetlenek a belső piaccal a (99) – (103) preambulumbekendésekben leírt feltételek szerint. A korrekciós intézkedés célja, hogy lehetővé tegye a sóderbeszerzéseket más tagállamokból Észak-Írországra, és hogy azok, akik az AGL mentességi program működése során 2004 és 2010 között teljes mértékű AGL-t fizettek, élvezhessék a 80 %-os sóderkitermelési díj jóváírását, ami az AGL mentességben résztvevő észak-írországi kőbánya-üzemeltetők számára volt elérhető. A javasolt program bevezetésének célja, hogy kezeljenek minden igazságtalanságot, ami esetleg előfordulhatott.
- (99) A Bizottság megjegyzi, hogy amint azt az Egyesült Királyság állítja 2012. szeptember 17-én kelt levelében, lehetetlen beazonosítani azokat a külföldi kőbányákat, amelyek Észak-Írországra importáltak és ott felhasznált AGL-köteles sódert adtak el. A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy az AGL-t fizető tényleges alanyok nem külföldi kőbányák voltak, hanem az adó befizetésére bejegyzett importőrök. Ennélfogva az tűnik helyénvalónak és a Bizottság gyakorlatával ⁽²⁵⁾ összeegyeztethetőnek, hogy azok legyenek jogosultak a visszatérítésre, akik az adót ténylegesen fizették, és akik miatt a sóder adókötelessé vált. A javasolt visszamenőleges program biztosítja, hogy bárki, aki bizonyítékot mutat fel arra vonatkozóan, hogy a HMRC felé teljes mértékű AGL-t számolt el a más tagállamokból Észak-Írországra importált sóderbeszerzésekre vonatkozóan 2004. április 1-je és 2010. november 30-a között („a releváns időszak”), és megfelelt bizonyos környezetvédelmi kritériumoknak és meghatározott feltételeknek, jogosan igényelhetné a befizetett díj 80 %-ának jóváírását.
- (100) Mivel a visszamenőleges programnak biztosítania kell, hogy csak azok a sóderimportok vegyék igénybe a visszatérítési mechanizmust, amelyek olyan kőbányákból származnak, amelyek ugyanazon környezetvédelmi előírásoknak felelnek meg, mint azok az észak-írországi kőbányák, amelyek jogosultak voltak a mentességre, az Egyesült Királyságnak biztosítania kellett egy ellenőrző mechanizmust. A Bizottság elismeri, hogy ahhoz, hogy a visszamenőleges program valóban alkalmazható legyen és ne legyen szükségtelenül nehézkes, az Egyesült Királyság nem fogja ellenőrizni, hogy a külföldi kőbányák megfeleltek-e pontosan az észak-írországi kőbányák számára előírt követelményeknek, mivel a valóságban erre semmi sem ösztönözte őket, de azt igen, hogy legalább azoknak a környezetvédelmi előírásoknak megfeleltek-e, amiket az adott nemzeti jogszabályokba átültetett vonatkozó uniós jogszabály az adott időben meghatározott. Észak-Írország Környezetvédelmi Minisztériuma biztosítaná bármely potenciális kérelmező környezetvédelmi előírásait, és lefuttatna egy egyéves regisztrációs időszakot a visszamenőleges mentességi jogszabálytervezet egyesült királyságbeli közzétételétől kezdődően.

⁽²²⁾ Lásd a C-221/06. sz. ügyet, Stadtgemeinde Frohnleiten és Gemeindebetriebe Frohnleiten, 56-73. bekezdések, 2007. I-09643

⁽²³⁾ A (22) preambulumbekendéssel megegyező.

⁽²⁴⁾ E. Szyszczak, Research Handbook on European State Aid Law, Edward Elgar Publishing Limited, Egyesült Királyság, 2011., 287. o.

⁽²⁵⁾ C-43/2002. sz. ügy (korábbi NN 75/01. sz. ügy) – Luxemburg, C-7/05. sz. ügy – Szlovénia, NN 162/A/2003. sz. ügy és N 317/A/2006. sz. ügy – Ausztria, C-4/09. sz. ügy (korábbi N 679/97. sz. ügy) – Franciaország.

- (101) Ahhoz, hogy egy kérelmező jogosult legyen a mentességre, meg kell jelölnie azt az Egyesült Királyságon kívüli kőbányát, ahonnan a sóder származott, és kérnie kell Észak-Írország Környezetvédelmi Minisztériumától egy igazolást arra vonatkozóan, hogy a kőbánya az adott időben megfelelt az uniós jogszabályokkal összeegyeztethető környezetvédelmi előírásoknak. Ezt követően Észak-Írország Környezetvédelmi Minisztériuma felveszi a kapcsolatot más tagállamok hatóságaival annak érdekében, hogy megbizonyosodjon az alkalmazandó előírásokról és azok betartásáról. Amennyiben Észak-Írország Környezetvédelmi Minisztériuma elégedett, ezek után kiadja a megfelelési tanúsítványt, ami elérhető a HMRC ⁽²⁶⁾ számára, biztosítva ezzel azt, hogy rendelkezésre állnak a szükséges információk ahhoz, hogy feldolgozza a díj-visszafizetési kérelmeket. Ugyanazon kőbányára vonatkozó kérelmekre ugyanazon tanúsítvány vonatkozna.
- (102) A visszatérítés iránti kérelmeknek tartalmazniuk kell az alábbi okirati bizonyítékokat: a sódert egy másik tagállambeli kőbányából szereztek be a releváns időszakban; a kőbánya rendelkezik az Észak-Írország Környezetvédelmi Minisztériuma által kiadott tanúsítvánnyal; a teljes mértékű AGL került megfizetésre; és nem igényeltek mentességet más célból. A beszerzési bizonylat lehet megfelelő kereskedelmi okmány is, amely tartalmazza a tranzakció dátumát és a sóder származását. A nyilvántartott adófizetők sóderkitermelési díj számlája bizonyítékul szolgálhat arra, hogy a teljes mértékű AGL-t fizették, és nem igényeltek más mentességet. Ez az adófizetők saját nyilvántartásának részét képezi, mivel a hatóságok számára csak a kereskedelmi céllal hasznosított adóköteles sóderre fizetendő díj teljes összegét kell benyújtani. A Bizottság elismeri, hogy a lehetséges kérelmezőknek nehézségei lehetnek az ilyen dokumentumok benyújtása során, mivel már hosszú idő eltelt az AGL mentesség bevezetése óta ⁽²⁷⁾. Ugyanakkor azonban megjegyzi, hogy az Egyesült Királyság csupán ésszerű bizonyítékot kér a visszamenőleges mentességhez, tekintettel arra a tényre, hogy nincsenek olyan állami nyilvántartások, amelyek tartalmazzák az összes ilyen információt.
- (103) Az Egyesült Királyság által javasolt visszamenőleges korrekciós intézkedés az alábbi fő jellemzőkkel bír:
- Széles körben meghirdetett intézkedés lesz, amely Észak-Írország és az Ír Köztársaság országos sajtójában megjelentetett reklámokon keresztül is ismertetésre kerül. Mivel az Egyesült Királyságon kívülről származó sóderre kivetett díj szempontjából az adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontja a sóder kereskedelmi célú felhasználása – az Egyesült Királyságba történő beszállítási megállapodás alapján –, építési célú felhasználása, összekeverése bármivel, ami nem víz, ezért a lehetséges jogosult alanyokat az észak-írországi sóderkitermelési díj nyilvántartásban elérhető információkra támaszkodva lehetne a legpontosabban beazonosítani. Ezért a visszamenőleges program meghirdetésének részeként többek között minden Észak-Írországban nyilvántartott sóderkitermelési díjat fizető vállalkozás levelet fog kapni, beleértve mindenkit, akik a releváns időszakban bekerülhettek a nyilvántartásba, de azóta már töröltették magukat onnan.
  - Ezt a bizottsági határozatot követő legközelebbi lehetséges pénzügyi törvényjavaslatba fogják beépíteni. Az Egyesült Királyság tájékoztatta a Bizottságot arról, hogy 2014 áprilisában már elkezdtek dolgozni a törvénytervezeten, miközben már a Bizottságnak is benyújtotta az AGL visszatérítési formanyomtatvány-mintát. A Tervek szerint a visszamenőleges program 2015 áprilisában vagy májusában léphet életbe.
  - Rendelkezni fog egy egyéves regisztrációs időszakról Észak-Írország Környezetvédelmi Minisztériumánál, ami a törvénytervezet közzétételkor kezdődik meg, elegendő időt biztosítva Észak-Írország Környezetvédelmi Minisztériumának arra, hogy ellenőrizze az adott kőbányákat.
  - A program 4 éven át fog futni a jogszabály elfogadását követően (vagyis miután a királynő jóváhagyta az adott pénzügyi törvénytervezetet).
  - Nem lesz korlátozva a támogatás összege alapján.
  - Kamatokat fog tartalmazni a díj visszamenőleges visszatérítésén belül. A kamatlábat a 794/2004/EK bizottsági rendelet 9. cikke alapján kell kiszámítani ⁽²⁸⁾.
  - Biztosítani fogja a kifizetések lehető leggyorsabb feldolgozását (a pontos időtartam attól függ, hogy más tagállamok hatóságai mennyi időt fordítanak azon kőbányák környezetvédelmi engedélyeinek ellenőrzésére, ahonnan a sódert Észak-Írországba importálták).
- (104) A Bizottság tehát megállapítja, hogy az Egyesült Királyság kötelezte magát, hogy megfelelő eszközt hoz létre az olyan diszkrimináció orvoslására, amilyen a múltban esetleg bekövetkezhetett.

⁽²⁶⁾ A HMRC kezelte a díjat és a mentességi programot.

⁽²⁷⁾ Az Egyesült Királyságban a vállalkozásoknak általában hat évig kell megőrizniük az adónyilvántartásukat a sóderkitermelési díj céljából.

⁽²⁸⁾ A Bizottság 2004. április 21-i 794/2004/EK rendelete az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról (HL L 140., 2004.4.30., 1. o.).

5.2.3. A környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2001. évi iránymutatások alapján történő értékelés

- (105) Az (56) preambulumbekkezdésben jelzettek szerint a Bizottság nem jutott pozitív megállapításra az AGL mentességnek a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2001. évi iránymutatások alapján történő értékelése során az EUMSZ 110. cikkével kapcsolatos kételyei miatt. Mivel az Egyesült Királyság megfelelő eszközt fog létrehozni az intézkedésből eredő diszkrimináció orvoslására, a Bizottság ezennel kijelentheti hogy az intézkedés a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2001. évi iránymutatások alapján összeegyeztethető a belső piaccal.
- (106) A Bizottság tudomásul veszi a BAA által benyújtott észrevételeket az intézkedésnek az eljárást megindító határozatban foglalt értékelésére vonatkozóan, valamint az Egyesült Királyság erre vonatkozó észrevételeit. A Bizottság megállapítja, hogy nem kerültek előterjesztésre új érvek, amiket a Bizottság még nem vett figyelembe, és nem áll fenn olyan ok, ami miatt az eljárást megindító határozatban foglalt értékelésén változtatni kellene.

5.2.4. A környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2008. évi iránymutatások alapján történő értékelés

- (107) Az eljárást megindító határozatban a Bizottság értékelte az intézkedés összeegyeztethetőségét a belső piaccal a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2008. évi iránymutatások alapján. A Bizottság értékelése minden szempontból pozitív volt, kivéve a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2008. évi iránymutatások 158 (c) pontjának való megfelelés tekintetében, vagyis a szükségességi kritériumoknak való megfelelés tekintetében, amely előírja, hogy az AGL által okozott termelési költség növekedést nem lehet áthárítani a fogyasztókra anélkül, hogy az az értékesítésnek az AGL mentesség észak-írországi kedvezményezettjei által történő lényeges csökkentését eredményezné.
- (108) Az eljárást megindító határozatban a Bizottság rámutatott arra, hogy az Egyesült Királyság nem vette kellőképpen figyelembe annak a ténynek a hatását, hogy azok a gyártók, akik sóderből feldolgozott termékeket állítanak elő soha nem fizettek teljes mértékű AGL-t az átlagos áremeléseken Észak-Írországból a nagy-britanniai áremelésekhez képest 2001-ben és 2002-ben az AGL bevezetését követően. Az Egyesült Királyság előterjesztett egy becslést a feldolgozott termékeknek az adatokra gyakorolt hatására vonatkozóan, amely szerint az áremelések szintje azt jelzi, hogy lehetetlen áthárítani az AGL-t (lásd a (46) preambulumbekkezdést).
- (109) Továbbá az értékesítés csökkenésének alátámasztása tekintetében a Bizottság megállapította, hogy az Egyesült Királyság nem adott magyarázatot az észak-írországi sóderpiacok 2002 után bekövetkezett fejlődésére vonatkozóan. A benyújtott adatok a termelés növekedését mutatták 2004 és 2007 között. A (47) – (49) preambulumbekkezdésekben jelzettek szerint az észak-írországi sóderkitermelők reprezentatív mintájából gyűjtött adatok kerültek átadásra, ideértve a termelési tendenciákat is. Úgy tűnik azonban, hogy ezek szorosan követték az építési tendenciákat, és nagy mértékben befolyásolta őket a 2008-ban kezdődő gazdasági válság, így nem teljesen alkalmasak az AGL bevezetésével okozott értékesítés-csökkenés bemutatására.
- (110) Az eljárás megindításáról szóló határozatban a Bizottság továbbá megállapította, hogy nem szolgáltattak adatot annak az előterjesztésnek az alátámasztására, hogy a költségemelkedés kihatott a működtetők forgalmára, és csökkentette a nyereségüket. A releváns információk begyűjtése terén tapasztalt komoly nehézségek ellenére az Egyesült Királyságnak sikerült adatokat szolgáltatnia ezen állítás alátámasztására, a 2.3.4–2.3.7. szakaszokban leírtak szerint. Az Egyesült Királyság továbbá olyan adatokat is szolgáltatott, amelyek jól mutatják azt a kielezett versenyt, amivel az észak-írországi sóderkitermelőknek kell szembesülniük, valamint azt, hogy milyen szűk a mozgásterük az áremelések terén a felcserélhető termékek nagyobb kínálata, a piac vertikális integrációjának hiánya, valamint a kicsi piaci részesedéssel rendelkező nagy számú termelő miatt (lásd a (34) – (40) preambulumbekkezdéseket).
- (111) Az eljárás megindításáról szóló határozatban a Bizottság azt is megállapította, hogy a keresleti ár rugalmasságra vonatkozó adatok azt mutatták, hogy a kereslet rugalmatlan lesz. Az Egyesült Királyság jelezte, hogy az adatok az Egyesült Királyság egészére vonatkoztak, és nem tekinthetők relevánsnak egyedül Észak-Írország vonatkozásában. A Bizottság elfogadja az Egyesült Királyság magyarázatát arra vonatkozóan, hogy konkrétan az észak-írországi piac rugalmasságát nem lehet kiszámítani.
- (112) A Bizottság megállapítja, hogy a BAA észrevételeit követően, miszerint az Egyesült Királyság által bemutatott – az eljárás megindításáról szóló határozat (21)-(23) preambulumbekkezdésében hivatkozott – adatok valószínűtlenek és potenciálisan félrevezetőek, az Egyesült Királyság további, részletesebb adatokat szolgáltatott ((27) preambulumbekkezdés) az észak-írországi és nagy-britanniai sóderárakra vonatkozóan. Az adatok azt mutatják, hogy a teljes mértékű AGL egy már elnyomott piacon az eladási ár sokkal nagyobb hányadát jelentette volna.

- (113) A Bizottság továbbá foglalkozott azzal is, hogy miért lehet az AGL-t áthárítani a fogyasztókra Nagy-Britanniában, és miért nem lehet Észak-Írországban. Ebben a tekintetben a Bizottság elfogadja az Egyesült Királyság (34) – (40) preambulumbekendésekben leírt értékelését, amit a tisztességes kereskedelemért felelős hivatal is megerősített a Sóderanyagokról szóló jelentésében⁽²⁹⁾, miszerint az észak-írországi sóderpiac a nagy-britanniai sóderpiactól eltérő földrajzi piac, és az észak-írországi sóderkitermelők kisebb mozgástérrel rendelkeznek arra, hogy áthárítsák a teljes díjat a fogyasztókra.
- (114) A Bizottság megállapítja továbbá, hogy Észak-Írországban nyilvánvalóan igen korlátozottak az áremelési lehetőségek a magasabb termelési költségek miatt, amivel számos területen szembesülni kell. Az Egyesült Királyság rámutatott arra, hogy az iparágban működő öt vállalkozás közül négy vállalkozás által rendelkezésre bocsátott adatok rávilágítottak arra, hogy a haszonkulcsok már most nagyon szűkek, és sok kőbánya évek óta veszteségesen működik, ami a magasabb villamosenergia- és a tervezési engedélyezési költségeknek is köszönhető (lásd a (25) preambulumbekendést).
- (115) A Bizottság megállapítja, hogy annak ellenére, hogy az Egyesült Királyság által rendelkezésre bocsátott és a 2.3.6. szakaszban részletezett adatok nincsenek évekre és sódertípusokra bontva, jól mutatják, hogy az észak-írországi sóderipar kereskedelemtől való függősége igen nagy volt, általában 10 % fölötti, de elérte a 24,5 %-ot is. Amint arra az Egyesült Királyság rámutatott, az Észak-Írországból származó be nem jelentett importoknak köszönhetően a kereskedelemtől való függőség még ennél is sokkal magasabb lehet. A korábbi gyakorlat szerint⁽³⁰⁾ a Bizottság úgy vélte, hogy a 10 %-ot meghaladó kereskedelemtől való függőség már veszélyezteti az adott iparág versenyképességét. A Bizottság továbbá elismerte, hogy a nagy mértékű kereskedelemtől való függőség és az alacsony piaci részesedés együtt lehetetlenné teszi jelentős többletköltségek áthárítását a fogyasztókra⁽³¹⁾ az értékesítés csökkenése nélkül.
- (116) A Bizottság ugyanakkor megállapítja, hogy az aszfaltra és homokra vonatkozó adatok nem követik ezt a tendenciát, és sokkal alacsonyabb a kereskedelemtől való függőségük. A homok és az aszfalt azonban nem követik ugyanazokat a tendenciákat, mint más tiszta vagy feldolgozott sóderanyagok. A számok általában az import és export csökkenését jelzik. A homok és aszfalt import ugyanakkor megkétszereződni látszik az utóbbi években. Ez természetesen kihat a kereskedelemtől való függőség kiszámítására. Meg kell említeni, hogy az importált feldolgozott sóder soha nem volt AGL-köteles, ami azt jelenti, hogy az AGL mentesség felfüggesztését követően, amikor az észak-írországi aszfaltra teljes mértékű AGL-t kellett fizetni, az importált aszfalt automatikusan sokkal olcsóbb lett. Ennélfogva az import tendenciát befolyásolhatta ez az árkülönbség.
- (117) A Bizottság továbbá megállapítja, hogy a sóderpiac valamennyi tiszta sóderanyag tekintetében egyetlen termékpiacot képvisel. Ez a különböző nyers sóderanyagok felcserélhetőségének köszönhető, és a tisztességes kereskedelemért felelős hivatal is megerősítette 2012-es jelentésében⁽³²⁾, amikor értékelte a sóder (tisza sóder), cement és készre kevert beton piacokat, és nem osztotta fel a sóderpiacot. Ennélfogva a Bizottság megállapítja, hogy a homok és aszfalt különböző kereskedelemtől való függőségi szintjei más típusú sóderanyagokkal összehasonlítva nem relevánsak az értékelés szempontjából, mivel először is a homokot és az aszfaltot együttesen veszik figyelembe, pedig azok különböző termékpiacokon szerepelnek, mivel a homok a zúzott kő sóderanyag első kategóriájába tartik, az aszfalt pedig feldolgozott sóder, másodsor pedig a számokat befolyásolják az import tendenciák, valószínűleg az aszfaltra vonatkozóan.
- (118) Végezetül a Bizottság megállapítja, hogy az Egyesült Királyság rávilágított arra, hogy a AGL-nek köszönhető jelentős költségemelkedést nem lehetett volna áthárítani lényeges értékesítés-csökkenés nélkül, és a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2008. évi iránymutatások 158 (c) pontjában meghatározott összeegyeztethetőségi feltétel teljesül.
- (119) Ennélfogva a Bizottság pozitív megállapítást tehet annak értékelése során, hogy az intézkedés összeegyeztethető az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdés (c) pontjával a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2008. évi iránymutatások alapján.

6. KÖVETKEZTETÉS

- (120) Az eljárás megindításáról szóló határozat (40) preambulumbekendésében kifejtettek szerint a Bizottság megállapította, hogy az Egyesült Királyság jogellenesen valósította meg a módosított AGL mentességet Észak-Írországban, mivel megsértette az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdését. Ugyanakkor azonban a Bizottság az Egyesült Királyság által vállalt visszamenőleges korrekciós intézkedési kötelezettségre való tekintettel úgy találta, hogy a módosított AGL mentesség összeegyeztethető az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdés (c) pontjával a környezetvédelmi támogatásokra vonatkozó 2008. évi iránymutatások alapján,

⁽²⁹⁾ Sóderanyagok – A tisztességes kereskedelemért felelős hivatal érvei egy piacvizsgálati tájékoztató anyag elkészítésére a versenybizottság számára, 2012. január.

⁽³⁰⁾ N 327/08. sz. ügy – Dánia, 64. preambulumbekendés.

⁽³¹⁾ A (30) és a (66) preambulumbekendéssel megegyező.

⁽³²⁾ A 28. ponttal megegyező.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A sóderkitermelési díj módosított elengedése, amit az Egyesült Királyság 2004. április 1-je és 2010. november 30-a között alkalmazott, összeegyeztethető a belső piaccal az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikk (3) bekezdés c) pontja értelmében, azzal a feltétellel, hogy az Egyesült Királyság teljesíti a 2. cikkben előírt vállalásokat.

2. cikk

(1) Annak érdekében, hogy megszüntessék a hátrányos megkülönböztetést, amit azok a vállalkozások szenvedtek el, amelyek sódert importáltak Észak-Írországból és a teljes mértékű sóderkitermelési díjat fizették anélkül, hogy élvezhették volna az Észak-Írorszában alkalmazott módosított díjmentességet, az Egyesült Királyság hatóságai létrehoznak egy mechanizmust az Észak-Írországba 2004. április 1-je és 2010. november 30-a között sódert importáló szereplőktől beszedett teljes díj 80 %-ának visszamenőleges visszatérítésére.

(2) A visszatérítési mechanizmus egyéves regisztrációs időszakot biztosít Észak-Írország Környezetvédelmi Minisztériumánál a törvénytervezet közzétételének dátumától kezdve. A visszatérítési mechanizmus négy éven át fog működni életbelépésének dátumától kezdve.

(3) A visszatérítést a bizottsági határozatot követő legközelebbi lehetséges pénzügyi törvényjavaslatba fogják beépíteni.

(4) A visszatérítési mechanizmus nem lesz korlátozva a támogatás összege alapján, és a 659/1999/EK rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 21-i 794/2004/EK rendelet 9. cikke szerint kiszámított kamatot fog tartalmazni.

(5) Az Egyesült Királyság széles körben meghirdeti a visszatérítési mechanizmust, amely Észak-Írország és az Ír Köztársaság országos sajtójában megjelentetett reklámokon keresztül is ismertetésre kerül.

3. cikk

Az Egyesült Királyság az e határozatról szóló értesítéstől számított egy éven belül tájékoztatja a Bizottságot azokról az intézkedésekről, amelyeket az ennek való megfelelés érdekében hozott.

Éves jelentéseket küld a Bizottságnak a 2. cikkben hivatkozott visszatérítési eljárásról az e határozatról szóló értesítés dátumától kezdve a 2. cikk (2) bekezdésében hivatkozott négyéves időszak végéig.

4. cikk

E határozat címzettje Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága.

Kelt Brüsszelben, 2014. augusztus 4-én.

a Bizottság részéről
Joaquín ALMUNIA
alelnök